

Den forløpne ukes viktigste begivenhet har vært angrep på en amerikansk jager av en tysk undervarnsbåt.

På østfronten har ingen avgjørende begivenheter funnet sted. Kampen har foregått hele uken, men bare i Leningradavsnittet er det noen forandring av betydning i situasjonen. Det synes som om det her er innledet en avgjørende kamp om byen. Tirsdag 2. september meldte London at russerne hadde trukket sig tilbake til den gamle finsk-russiske grense på det karolske nes, og at tilbaketrekningen her syntes å være mere begrunnet i politiske enn militære hensyn. Det var åpenbart hensikten å støtte de finske krefter som ønsket en avslutning på krigen når de gamle grenser var nådd. Men tyskernes trykk på Finland har nok vært for sterkt. På det karolske nes er finnene visstnok ikke kommet lenger enn til grensen, men nord for Ladoga meldes det 7. september at de er rykket helt frem til Svir-elven, der hvor den faller ut i Ladoga. Svir går fra Onega til Ladoga, begge sjøers østbredd.

Marmarskbanen påstås å være avbrutt flere steder.

3. september utstøtte Mannerheim et opprop som sluttet med å tiden ennå ikke var kommet til å bytte sverdet med ploegen. På tross av er det sikkert at demokratisk krefter i Finland nå ønsker å avslutte den offensive krig.

Tyskernes oppgave for noen dager siden at Leningrad var innesluttet, men dette er ikke riktig. Hovedangrepet nå kommer fra vest og syd-vest. Jernbanen Leningrad - Moskva er angrepet med fly flere ganger, og synes ikke å være nådd av treppene. Såvidt skjønnas står tyskerne 30-40 km. fra Leningrad. Sven vil bli forevart til det ytterste. Vi må være forberedt på at byen vil falle tilslutt, men store ofre vil det koste. Og noen avgjørende rolle for krigen på østfronten vil det ikke spille.

Sommerfor Leningradavsnittet har det ikke vært noen bevegelser av betydning i kampinjen. Også i forløpne uke har russerne "på midtarsnittet" (det oppgis ikke stedsangivelse, men er sannsynligvis i Smolensk-distriktet) forsett kraftige motangrep og sier de har gjenerobret ca. 20 landsbyer og trængt fram inntil 40-50 km. Det synes som om tyskerne har overført tropper fra midtarsnittet til andre frontavsnitt. I Syd-Ukraine er det fremdeles Dnjepr som utgjør frontlinjen. Tyskerne melder at de har avslått russiske forsøk på å gå over elven. Det synes vanskelig å forstå hvorfor russerne nå skalde forsøke å sette sig fast på vestre bredd igjen. Russerne oppgir at de med store tyske tap har avvist tyskernes forsøk på å gå over elven.

Efter II verdens krig med fantastisk store tap for tyskerne har de altså ennå ikke nådd noen av sine hovedmål. Leningrad, Moskva, Kiev og Odessa holder sig fremdeles, og nåstregnet nærmer sig, og deretter kommer vinteren. Fra tysk side heter det nå at "den røde armé" har vist sig i besittelse av en utrustning så moderne som verden ikke har sett annet efter den første Finlandskrig", og at "Russland" har formådd å "bevare de sin samme militære styrke hemmelig".

Og man legger ikke skjul på at kampen er ytterst hård og at den kan ventes å bli kort. Det er andre toner enn da de begynte krigen. Münchener Meueste Nachrichten forbereder også det tyske folk på at deres familie må være forberedt på å ofre minst ett medlem i den store kamp.

Tyskerne er innstillet på vinterkrig. Det er utvilsomt Tyskland som nå er i farsonen. Tyskerne vil sannsynligvis denne vei forsøke å komme frem til oljekildene i Kaukasus. Von Ribben er på besøk i Tyrkia offisielt på sykefermisjon. Den tyske økonomiske ekspert dr. Clodius ankom til Tyrkia 8. september for å forsøke å avslutte ny handelsoverenskomst. Det er all grunn til å tro at Tyrkia vil stå fast mot tysk press. Og nå har det engelsk-russiske styrker i ryggen (i Iran) som kan komme til hjelp. Det meldes at den tyske flåtesjef, admiral Raeder, er i Bulgaria, siensynlig for å organisere angrep over Sortehavet mot russiske og/eller tyrkiske baser. Men russerne skulde vel ha herredømmet over Sortehavet.

Det oppgis at ingen av de tyskere som var i Iran hittil har hatt anledning til å forlate landet. Den endelige overenskomst mellom Iran og England/Russland er ennå ikke avsluttet, men landet er under sikker kontroll.

I Middelhavet har det i forløpne uke vært forholdsvis sterk aktivitet. 15 akseskibe oppgis å være senket i løpet av 6 dager. Det synes å bli stadig vanskeligere å forsvare aksetroppene i Libya. Kraftige bombangrep mot Sicilia og Tripolis. En italiensk krysser sterkt skadet i strøket ved Messina. Tyske flyangrep mot Suez-kanalen. Det er sikker engelsk overlegenhet i Middelhavet for tiden.

I det ijerne østen fremdeles fast amerikansk holdning mot Japan. I anledning de amerikansk-japanske forhandlinger har utenriksminister Hull forsikret at Lina behøver ikke være noen uro. Hjelp vil fortsatt komme.

Gallupinstituttet i Amerika har holdt avstemning om hvorvidt Amerika skal vise den samme faste holdning overfor Japan selv om det skulde føre til krig. 70% svarte ja, 18% nei og 12% hadde ingen mening.

På "arbeidets dag" 1ste september holdt Roosevelt en tale med "den skarpeste påtale som var gitt til en krigførende makt". (Tyskland) Noen dager etter dette avfyrte en tysk undervannsbåt i vestre del av Atlanterhavet flere torpedoer mot en amerikansk jager som var på vei mot Island. Torpedoenes forfeilet sitt mål, likesom det heller ikke lyktes jageren å treffe ubåten med luftvannsbomber. Regjeringen var i sterk røre, og amerikanske krigsskip fikk ordre om å finne og ødelegge ubåten. Dette er dog ikke lykket. Tyskerne antydte først at det ikke var noen tysk ubåt, men forklarte senere offisielt at det var de amerikanske jager som først var gått til angrep, og påstod at Roosevelt forsøkte provokasjoner. Skarp amerikansk protest, og det meddeltes at Roosevelt nærlag den 6. september vilde holde en betydningsfull tale til hele verden. Den vilde bli utsendt på 14 språk. Roosevelts mor døde imidlertid den 7., og den 8. meldes at talen derfor er utsatt til 11. september (norsk tid fredag morgen 12/9 kl. 4). Det antydes at talen vil berøre ovennevnte episode i Atlanterhavet.

Kampen om Atlanterhavet har foreløpelig gunstig den senere tid. De alliertes skipstap for juli og august oppgis å være bare en fjerdedel av tapene i vår. Tyskerne innrømmer at senkningene har vært mindre og oppgir som grunn hertil at skipstapene på Atlanterhavet er mindre. Ingen grunn til å tro dem i det.

Amerika skal nå begynne serieproduksjon av en ny flyt på 30 tonn. De tidligere flyvende festninger er på 24 tonn.

Flyangrepene på Tyskland har vært jevne og sterke siste uke. Siste 3 dager har Berlin hatt 4 angrep, dels engelske og dels tyske. Natt til 8. september hadde Berlin det kraftigste angrep hittil under krigen. Samme natt var det flere engelske fly over Tyskland og det hele juli måned var tyske over England. Angrepene på England har de siste uke vært forholdsvis små.

Lørdag formiddag den 6. hadde Oslo 1 times flyalarm. En flyvende festning var i stor høyde for rekognosering og slapp å få bomber. Natt til 7/9 hadde Oslo flyalarm fra kl. 1 til 4. Bomber sluppet og magnetiske miner utlagt i havnen. En stor tankbåt vitet om sikkerhet å være gått på en mine. Ett fly blev skutt ned (dog ikke flyvende festning som tyskerne sier). To menn blev drept og to overlevde ført til Barne Sykehus ved Sandvika hvor flyverne fikk en begravningshyldest. 7. september var det ny flyalarm i Oslo fra kl. 14 til kl. Flyverne tegnet V og skilpadder på himmelen.

HOSE ARBEIDSTEMPEDET FOR TYSKERNE SKAL NED!

I mange land, særlig i Frankrike og Jugoslavia er det tiltagende sabotasjehandling. Laval og Deauville som blev såret ved at de syntes å komme sig. Men i forløpne uke er en av Doriot's nærmeste medarbeidere skutt av en fransk patriot som kom sig unda.

Også forløpne uke øker seiersbevisstheten.

I det bladet går i trykken meldes offisielt at norske engelske og kanadiske tropper har okkupert Svalbard og at flere hundre av grubearbeiderne der allerede er overført til England.

Likeså meldes fra Washington at en amerikansk damper senket av fly i det Røde Hav. Berlin melder nå bestemt at Leningrad er omsinget.

o o o o o o o o o

Skriv dette av og send det videre til de radioløse strøk i landet.